

USTAWA

z dnia 6 lipca 1920 r.

w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Art. 1. Karty do gry podlegają opłacie stemplowej w wysokości 30 mk. od talji.

Karty, przeznaczone do wywozu za granicę, wolne są od tej opłaty pod warunkami, które określi Minister Skarbu.

Art. 2. Opłatę od kart do gry, sporządzonych w kraju, wytwórca obowiązany jest uiścić gotówką przed puszczeniem ich w obieg.

Od kart do gry, przywiezionych z zagranicy, uiszcza się opłatę równocześnie z cłem.

Art. 3. Dowodem uiszczenia opłaty lub jej odroczenia będzie stempel urzędowy oraz banderola, w które karty do gry winny być zaopatrzone.

Art. 4. Do wyrobu i sprzedaży kart do gry potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej. Przepis ten nie narusza odpowiednich postanowień ustaw przemysłowych.

Art. 5. Sprzedaż kart do gry w handlu obnośnym, jak również wszelka sprzedaż kart luźnych, nieopakowanych i używanych są wzbronione.

Art. 6. Celem sprawdzenia wykonania niniejszej ustawy sprawuje władza skarbowa dozór nad wyrobem i sprzedażą kart do gry, jako też nad grą w karty w tych restauracjach, kawiarniach i innych lokalach publicznych oraz w stowarzyszeniach, w których gra w karty nie jest wzbroniona.

Art. 7. Minister Skarbu wyda szczegółowe przepisy o sposobie uiszczenia opłaty (art. 2), o stemplowaniu (art. 3), o warunkach, pod jakimi władza skarbowa może zezwolić na wyrób i sprzedaż (art. 4), oraz o dozorze (art. 6).

Art. 8. Władza skarbową może zezwolić na zwrot opłaty uiszczonej lub umorzenie odroczonej, jeżeli po sprawdzeniu okazało się, że ostemplowane karty do gry stały się wskutek wypadku, zaszłego w wytwórni, niezdatnymi do użycia, a wytwórca w ciągu 48 godzin po wypadku zawiadomił o tem władzę skarbową.

Art. 9. Kto karty do gry, już podlegające opłacie, a niezaopatrzone w przepisany dowód uiszczenia jej (art. 2 i 3), w szczególności karty do gry z podrobionym stemplem lub podrobioną banderolą — świadomie w imieniu własnem lub innej osoby zbywa lub nabywa albo na sprzedaż ofiaruje lub innemu do sprzedaży oddaje jak również kto w restauracji, kawiarni lub w lokalu podobnego przedsiębiorstwa albo w lokalu stowarzyszenia kart takich do gry użycza — ulega karze grzywny do 100-krotnej wysokości tej kwoty, na której utratę Skarb Państwa narażono.

O ile czyny powyższe są przestępstwami w myśl obowiązujących ustaw karnych, to grzywnę w myśl niniejszego artykułu wymierza się niezależnie od kary sądowej.

Nabywca kart do gry, niezaopatrzonych w dowód uiszczenia opłaty, wolny będzie od grzywny w myśl niniejszego artykułu, o ile przed użyciem kart, najpóźniej jednak w 5 dni po ich nabyciu, przedłoży je dobrowolnie władzy skarbowej i wskaże źródło nabycia. O ile takie karty nie miały podrobionego stempla lub podrobionej banderoli, nabywca ten w razie uiszczenia opłaty wolny będzie również od konfiskaty (art. 14).

Art. 10. Gdy czyn, określony w art. 9, popełniono w restauracji, kawiarni lub w lokalu podobnego przedsiębiorstwa, to właściciel przedsiębiorstwa ulega karze grzywny do wysokości 30.000 marek.

O ile zaś właściciel przedsiębiorstwa ponosi winę przestępstwa, przewidzianego w art. 9, to prócz kary, określonej w tym artykule, może być na niego nałożona grzywna do wysokości 30.000 marek.

Tym samym karom podlegają wytwórcy i sprzedawcy kart do gry, gdy wykonanie lub przygotowanie przestępstwa, przewidzianego w art. 9, nastąpiło w lokalu, przeznaczonym do wyrobu, względnie sprzedaży.

Gdy właściciel restauracji, kawiarni lub podobnego przedsiębiorstwa albo wytwórca lub sprzedawca kart do gry nie zarządza osobiście swem przedsiębiorstwem, wówczas karom powyższym ulega osoba, sprawująca zarząd właściwego przedsiębiorstwa. Dotyczy to również osób prawnych, będących właścicielami tego rodzaju przedsiębiorstw; osoby prawne odpowiadają za grzywnę solidarnie ze sprawującym zarząd.

Art. 11. Gdy czyn, określony w art. 9, popełniono w lokalu stowarzyszenia, to karom, wymienionym w art. 10, podlega osoba fizyczna, zarządzająca lokalem, w którym czyn popełniono. Stowarzyszenie odpowiada za grzywnę solidarnie ze sprawującym zarząd.

Art. 12. Innego rodzaju naruszenia niniejszej ustawy poza przewidzianymi w art. 9—11 lub przepisów wykonawczych, wydanych na jej podstawie, ulegają karze grzywny do 30.000 marek. Do osób prawnych stosują się odpowiednio przepisy o odpowiedzialności solidarnej, zawartej w art. 10 i 11.

Art. 13. W razie niemożności ściągnięcia grzywny (art. 9—12) zastąpi ją pozbawienie wolności na czas, odpowiadający wielkości winy, nie przewyższający sześciu miesięcy.

Art. 14. Karty do gry ze stemplem podrobionym lub z podrobioną banderolą, karty, już podlegające opłacie, a niezaopatrzone w dowód uiszczenia jej (art. 2 i 3) lub sporządzone bez zezwolenia (art. 4), jak również narzędzia i materiały, przeznaczone na podrobienie stempla albo banderol lub do wyrobu kart bez zezwolenia, ulegają konfiskacie.

Art. 15. Winny podrobienia stempla lub banderoli albo przestępstwa, wymienionego w art. 9, traci z mocy samej ustawy prawo do zajmowania się wyrobem i sprzedażą kart do gry na przeciąg lat pięciu od dnia uprawomocnienia się wyroku sądowego lub orzeczenia administracyjnego.

Utrata tych praw na czas do lat pięciu może być orzeczona również w wypadkach, przewidzianych w art. 10—12.

Art. 16. Niezależnie od kary za przestępstwo, przewidziane w art. 9, należy uiścić opłatę w myśl art. 1.

Za uiszczenie tej opłaty odpowiadają solidarnie z osobami, obowiązany w myśl art. 2, wszyscy skazani na podstawie art. 9—11.

Art. 17. Orzeczenie w przedmiocie grzywny (art. 9—12), konfiskaty za czyny, przewidziane w art. 9—12, utraty prawa wyrobu i sprzedaży kart do gry (część druga art. 15) oraz w przedmiocie dodatkowego uiszczenia opłaty (art. 16) wydaje władza skarbowa, którą oznaczy Minister Skarbu.

Od tych orzeczeń można w ciągu miesiąca od dnia doręczenia wnieść odwołanie do władzy wyższej, którą oznaczy Minister Skarbu.

Aż do wydania jednolitej dla całego Państwa ustawy o sądownictwie administracyjnym decyzja władzy skarbowej, wydana wskutek odwołania, jest ostateczna. Do tegoż czasu zaskarżenie orzeczeń władz skarbowych nie może nastąpić w drodze sądowej.

Art. 18. Grzywnę (art. 9—12), jak również opłatę (art. 16), uiścić należy w ciągu miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymiarze grzywny.

Art. 19. Odpowiedzialność z art. 9—12 oraz należności skarbowe, wynikające z niniejszej ustawy, ulegają przedawnieniu z upływem lat pięciu od dnia w którym zaszły naruszenia ustawy lub przerwa przedawnienia.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, odnoszące się do wymiaru lub uiszczenia grzywny, względnie opłaty, o ile czynności te doszły do wiadomości winnego lub płatnika.

Gdy uiszczenie odroczone, bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo dopiero z dniem, w którym zapłata winna była nastąpić w myśl decyzji o odroczeniu.

Art. 20. Od kart do gry, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy sprowadzono z zagranicy, tudzież od kart, sporządzonych w kraju, a puszczonej w obieg przed wejściem w życie niniejszej ustawy, należy w terminie, który wyznaczy Minister Skarbu, uiścić opłatę w wysokości, określonej w art. 1, z potrąceniem kwot, zapłaconych tytułem opłaty stempowej w myśl przepisów dotychczasowych.

Od obowiązku dodatkowego uiszczenia opłaty wolny jest, kto posiada nie więcej niż dwie talje, od których uiszczono opłatę stempową według dotychczasowych przepisów.

Opłacenie cła na rzecz b. władz okupacyjnych niemieckiej i austriacko-węgierskiej na obszarze b. zaboru rosyjskiego nie uważa się za uiszczenie opłaty w myśl przepisów dotychczasowych.

Art. 21. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o opłatach stempowych od kart do gry oraz art. 343 i 344 ros. kodeksu karnego z 1903 r.

Art. 22. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

W. Grabski